



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1026/2015
04.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић, Биљане Драгојевић, Миломира Николића и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у парници тужиоца В.Ј. из З., чији је пуномоћник Ж.Ш., адвокат из Н., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, Команда копнених снага Ниш, ВП 6002 Зајечар, коју заступа Дирекција за имовинско правне послове, Одељење у Нишу, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављене против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 289/15 од 12.03.2015. године, на седници одржаној 04.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 289/15 од 12.03.2015. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 289/15 од 12.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П1 1261/13 од 16.05.2014. године, у ставу првом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име накнаде материјалне штете због неисплаћених слободних дана за 2010. годину износ од 22.281,26 динара и на име накнаде због прековременог рада оствареног у 2013. години, износ од 19.300,00 динара, све са законском каматом почев од 03.03.2014. године до исплате, док је тужбени захтев за исплату законске затезне камате почев од 23.09.2013. године као дана подношења тужбе до 03.03.2014. године, одбијен као неоснован. У ставу другом изреке, обавезана је тужена да у име и за рачун тужиоца уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање, доприносе за здравствено осигурање Фонду за социјално осигурање војних осигураника и доприносе за случај незапослености Националној служби за запошљавање. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 41.626,57 динара, као и законску камату на износ од 34.500,00 динара, почев од 16.05.2014. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 289/15 од 12.03.2015. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Зајечару, исправљена решењем од 21.01.2015. године у усвајајућем делу става првог изреке, ставу другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 55/2014, ступио на снагу 31.05.2014. године), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП, јер се ревизија односи на разрешење чињеничног питања конкретног спора, а тужилац није уз ревизију приложио судске одлуке о другачијем поступању у истим или сличним ситуацијама.

По члану 23. став 3. истог закона, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра односно 100.000 евра у привредним споровима по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Тужба ради накнаде штете поднета је 23.09.2013. године и означена вредност предмета спора у тужби је 100.000,00 динара. Поднеском од 12.03.2014. године, тужилац је смањио тужбени захтев и означио вредност предмета спора у износу од 41.582,14 динара.

Како означена вредност предмета спора правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена на основу члана 13. став 2. Закона о изменама и допунама ЗПП, којом је новелирана одредба члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, донео одлуку као у изреци.

**Председник већа-судија
Љубица Милутиновић,с.р.**